

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
תשיעי

היכל
חמישי

וימי הפורים האלה

מ א ת

כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו הגדול הגאון האמתי האלקי
חסידא קדישא אור עולם נזר ישראל ותפארתו קדוש ה'
מרנא ורבנא **מנחם מענדל** נבג"מ זי"ע
— אדמו"ר ה"צמח צדק" —
מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה

על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחד לבריאה

VIYEMEI HAPURIM HOEILE

Copyright © 2011 by

“KEHOT” PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehot.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

All rights reserved.

Manufactured in the United States of America

נסדר בדפוס „עמפייער פרעסס“ ע”י מרדכי ליב בן פיגא ויוסף יצחק בן ברכה

Empire Press, 550 Empire Blvd., • Brooklyn, N.Y. 11225 • (718) 756-1473 / Fax (718) 604-7633

נדפס בדפוס: The PrintHouse 538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237 (718) 628-6700

ב"ה.

פתח דבר

לקראת עש"ק פ' תשא, פורים קטן הבעל"ט, הננו מו"ל בזה את המאמר ד"ה „וימי הפורים האלה" מאת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, שרשם הנחה ממאמר אביו כ"ק אדמו"ר הצ"צ (פורים שנת תרי"ט).

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה מגוכי"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע.

*

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וצינונים – נערכו ע"י הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא, והרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב.

מערכת „אוצר החסידים"

עש"ק פ' תשא, פורים־קטן, ה'תשנ"א
ברוקלין, נ"י.

בס"ד פורים י"ט

וימ"י הפורים האלה? לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, הנה ארז"ל במדרש³ ובירושלמי נא' להלן במ"ת קול' גדול ולא יסף, ות"י ולא פסק ונאמר כאן לא יסוף מזרעם לגזירה שוה, כמו שבמ"ת לא יסף היינו שלא פסק פי' שלא יתבטלו גם לע"ל כי לע"ל⁴ ארז"ל הנביאים והכתובים עתידים להבטל אבל ה' חומשי תורה לא יתבטלו, כמו"כ מגלת אסתר לא יבטל ג"כ, וזהו הג"ש כו', וגם אמרו שהלכות⁵ אינם בטלים לע"ל שנאמר הליכות⁶ עולם לו א"ת הליכות אלא הלכות שההלכות יהיו לעולם כו', וצ"ל מפני מה הנביאים והכתובים יתבטלו לע"ל ומגלת אסתר לא תבטל, שא"א לומר מצד גודל הנס, [כי] הלא ה' כמה ניסים גדולים יותר, שנס דאסתר ה' מלובש בדרכי הטבע שהוא ענין אהבת אסתר, אבל כמו הנס⁷ דאבני אלגביש בבקעת בית חורין, וכמו שמש⁸ בגבעון דום, שה' נס מפורסם בפני כל עם כו' בלתי התלבשות כו', ומפני מה מגלת אסתר דוקא לא תבטל.

אך הענין יובן בהקדם ענין אחשוורוש, דהנה כתי' בשה"ש עד"י שיפוח היום ונסו הצללים טוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר, פי' הרי בתר פי"י במדרש ע"ד ברית בין הבתרים שנאמר ויבחר⁹ אותם בתוך שהוא ל' פירוד, כמו"כ הרי בתר הוא בחי' פירוד ונקראים בל"י¹⁰ הזהר טורי דפרודא, דהנה כתי' ונהר¹¹ כו' ומשם יפרד שהוא מקור לבחי' טורי דפרודא, וזהו מ"ש למה¹² תרצדון

להבטל: מדרש וירושלמי שם.
 (6) שהלכות אינם בטלים לע"ל: ירושלמי שם. וראה להלן בסמוך.
 (7) הליכות עולם לו א"ת הליכות אלא הלכות: חבקוק ג, ה. ירושלמי שם. מגילה כח, ב. נדה עג, א.
 (8) הנס דאבני אלגביש: יחזקאל יג, יא.
 (9) שמש בגבעון דום: יהושע י, יב.
 (10) עד שיפוח היום: שה"ש ב, יז.
 (11) פי' במדרש ע"ד ברית בין הבתרים: שהש"ר עה"פ. וראה פי' האלשיך בשה"ש. מגלה עמוקות עה"ת פ' וישלח.
 (12) ויבחר אותם בתוך: לך לך טו, יוד.
 (13) בל' הזהר טורי דפרודא: ראה זח"א כט, ב. קנח, א. זח"ב רלד, סע"א.
 (14) ונהר כו': בראשית ב, י. וראה תו"א וארא נז, א.
 (15) למה תרצדון: תהלים סח, יז.

(1) וימי הפורים: מאמר זה נדפס כאן מגוכי"ק כ"ק אדמו"ר מהר"ש מה שרשם בשעתו הנחה ממאמר אביו כ"ק אדמו"ר הצ"צ בפורים שנת תרי"ט [נמצא בספריית ליובאוויטש, ומסומן במס' 1077 דף צו, א]. תוכן מאמר זה נמצא ג"כ בשינויים בסה"מ תרכ"ז ע' רה ואילך (שם מתחיל בפסוק: ביום השני הקריב). המאמר מיוסד על ד"ה להבין למה לעתיד יתבטלו כל הנביאים וכתובים בהוספות לתו"א מג"א קטז, א ואילך. ובשינויים בסה"מ תקס"ח ח"א ס"ע פט ואילך. שם ח"ב ס"ע תרצב ואילך.
 (2) וימי הפורים האלה: אסתר ט' כח.
 (3) במדרש ובירושלמי: ראה מדרש משלי פ"ט. ילקוט שמעוני משלי רמז תתקמד. ירושלמי מגילה פ"א ה"ה.
 (4) קול גדול ולא יסף: ואתחנן ד, יט.
 (5) לע"ל ארז"ל הנביאים והכתובים עתידים

וימי הפורים האלה

ה

הרים גבנונים ההר חמד כו', שהרים גבנונים קאי על הר תבור וכרמל שהם בעלי מומין בחי' טורי דפרודא אבל ההר חמד אלקים לשבתו הוא בחי' הר סיני, והנה על זמן הגלות נאמר ושמתי¹⁶ כסאי בעילם שארז¹⁷ גלו לעילם שכינה עמהם שקאי על הגלות דשושן כמ"ש שושן¹⁸ הבירה אשר בעילם המדינה, שהוא בחי' התלבשות השכינה בגלות בע' שרים וזהו מ"ש כשושנה¹⁹ בין החוחי' כו', ואעפ"כ נק' שושן²⁰ עמק איומה שאעפ"י שהשושן היא בחי' מל' היא בין החוחים בגלות אעפ"כ היא איומה.

[ב] **והנה** במ"ת נאמר כיו²¹ תרכב על סוסיך, דהנה אנו רואים שהסוס הוא מרכבה לאדם שהסוס מוליך את האדם למקום נמוך אשר האדם בעצמו לא הי' יכול להגיע שמה, וכמו"כ הוא מעלה אותו בהר כו' כמו"כ עד"ז יובן למעלה שכדי שיוכל להיות התגלות השכינה למטה על הר סיני כמ"ש וירד²² ה' על הר סיני, זהו ע"י מרכבה²³ דסוסים דוקא, שכמו השכל א"א להבין כ"א ע"י אותיות דוקא כמו"כ א"א להיות הגילוי מבחי' אדם הוא בחי' על²⁴ הכסא דמות כמראה אדם שהוא בחי' תורה רמ"ח²⁵ פקודים רמ"ח איברין דמלכא כ"א ע"י אותיות²⁶ הנק' סוסים שהם יכולים להוליך את בחי' אדם למקום נמוך היינו שיהי' גילוי אלקותו ית' גם למטה בעולם העשי' הגשמי, ומה שיחזקאל²⁷ ראה את המרכבה בחיות זהו בחי' המרכבה שיהי' גילוי אלקותו ית' בעולמות עליונים, אבל כדי שיומשך גם למטה בעולם העשי' על הר סיני זהו ע"י סוסים דוקא כנ"ל שהסוס יכול להוליך מטה מטה, וכמו"כ להעלות ביותר הוא בחי' אותיות התפלה כו'.

והנה כ"ז הוא כדי שיהי' הגילוי על הר סיני שהיא בקדושה, וכמשארז"ל²⁸ שהר סיני היא הר נמוך והיינו הגם שהיא הר מ"מ היא הר נמוך בחי' ביטול ושפלות, כי על הרים גבנונים הנ"ל לא ניתן התורה כ"א על הר סיני שהיא בחי' ביטול, כי השראת השכינה היא במקום הביטול דוקא. אך הנה כדי שיהי' גילוי אלקות גם על הרי בתר הם טורי דפרודא הנ"ל זהו ע"י צבי ועפר האילים, כי הנה

-
16) ושמתי כסאי בעילם: ירמי' מט, לח.	24) על הכסא דמות כמראה אדם: יחזקאל א, כו.
17) שארז"ל גלו לעילם שכינה עמהם: ע"פ מגילה כט, א (גירסת הע"י ועוד). במדב"ר פ"ז, י"ד. ועוד.	25) רמ"ח פקודים רמ"ח איברין: ראה תקו"ז ת"ל (עד, סע"א). תניא רפכ"ג. ועוד.
18) שושן הבירה אשר בעילם המדינה: דניאל ה, ב.	26) אותיות הנק' סוסים: ראה תקו"ז בהקדמה (ח, א). מאמרי אדה"ז תקס"ט ע' י, ובהנסמן במ"מ לשם. תו"ח בשלח ח"א קמג, א, ובהערה 69.
19) כשושנה בין החוחי': שה"ש ב, ב.	27) שיחזקאל ראה את המרכבה בחיות: יחזקאל א, ה ואילך.
20) שושן עמק איומה: פיוט בתפלת מוסף דיוהכ"פ.	28) וכמשארז"ל שהר סיני היא הר נמוך: ראה תיב"ע שופטים ה, ה. תהלים סח, זי.
21) כי תרכב על סוסיך: חבקוק ג, ח.	
22) וירד ה' על הר סיני: יתרו יט, כ.	
23) מרכבה דסוסים: זכרי' ו, א ואילך.	

הצבי הוא קל ברגליו כמ"ש רז"ל קל²⁹ כצבי, וכתוב ועשהאל³⁰ קל ברגליו כאחד הצביים אשר בשדה, ועפר האילים הוא איל בחור שהם קלים ברגליהם מאד שרצים מהר לבקעה ומבקעה להר, והנה לרוב קלותם אינם מרכבה לאדם שהאדם אינו יכול לרכוב עליהם כו' כמו"כ עד"ז יובן בנמשל למעלה שיש בחי' אדם ואוא"ס ב"ה הוא למעלה מבחי' אדם וכמ"ש כי³¹ לא אדם הוא, וזהו אדם³² אדמה לעליון היינו בחי' כי לא אדם כו', וכדי שיומשך גילוי אלקותו ית' גם בהרי בתר טורי דפרודא כנ"ל, נמשך מבחי' הגבוה ביותר כי כל³³ הגבוה ביותר יכול להשפיל א"ע ביותר, וזהו סב דודי דמה לך לצבי כו' על הרי בתר, שכדי שיהי' הגילוי גם בהרי בתר טורי דפרודא צ"ל דמה לך היינו לעצמותו ית' שלמעלה מבחי' אדם, שזהו אדם אדמה לעליון בחי' כי לא אדם כו', ובחי' זו נמשך ע"י הצבי ועפר האילים שהם קלים ברגליהם להוליך למטה מטה גם בבחי' הרי בתר טורי דפרודא כו'. וזהו מ"ש ואף³⁴ גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים שארז"ל לא³⁵ מאסתים בגלות בבל כו', שקחשיב כאן ב' מלכיות וכדי שיהי' הגילוי גם בד' מלכיות גלו לעילם כו', נאמר ואף גם זאת פי' זאת היא בחי' שכינה בחי' מל' המקבל מבחי' זה, גם הוא ריבוי ואף הוא רבוי שני, והיינו שריבוי הגם רומז לבחי' דודי, ואף רומז עוד לבחי' עליונה יותר, היינו בחי' דמה לך כנ"ל, והיינו שכדי שיהי' הגילוי גם בגלות בהרי בתר זהו ע"י צבי ועפר האילים שנמשך מלמעלה מבחי' אדם כו'.

והנה בסוף שה"ש נאמר ברח³⁶ דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים, והיינו שהירידה היא בשביל העלי' מחכ', שכמו הירידה היא ע"י צבי כו' ממקום גבוה מאד לבחי' היותר נמוך, כמו"כ אח"כ העלי' היא ממקום נמוך ע"י הצבי שקל ברגליו למקום גבוה מאד הוא בחי' הרי בשמים, שהוא בחי' ריח בחי' מקיף, וז"ע ששה חדשים בבבשמים שהוא בחי' ריח שהוא בחי' גבוה מאד וכמ"ש במשיח והריחו ביראת ה', דמורח ודאין, שהוא ג"כ בחי' ריח.

(ג) **והנה** הגורם בחי' עלי' זו זהו ע"י הרי בתר, שפי' במדרש ע"ד ברית בין הבתרים כנודע ממ"ש במ"א³⁷ שענין הכריתות ברית הוא שני אנשים העוברים בברית הם נעשים כמו שני חצאים שהא' בלא השני אין לו שלימות כו'.

(29) קל כצבי: זח"א צט, א. וראה אבות פ"ד שמות ח"א כא, ב.
 מ"ב.
 (30) ועשהאל קל ברגליו: שמואל-ב, ב, יח.
 (31) כי לא אדם הוא: שמואל-א טו, כט.
 (32) אדם אדמה לעליון: עשרה מאמרות
 מאמר אם כל חי ח"ב סל"ג. של"ה (כ, ב, ועי"ש שא, ב).
 (33) כל הגבוה ביותר: ראה שערי אורה (לאדהאמ"צ) שער הפורים נח, א. סה, א. תו"ח
 שמות ח"א כא, ב.
 (34) ואף גם זאת: בחוקתי כו, מד.
 (35) לא מאסתים בגלות בבל: ראה ויקר' שם.
 (36) ברח דודי: שה"ש ח, יד.
 (37) במ"א שענין הכריתות ברית: ראה לקו"ת נצבים מד, ב. שערי תשובה (לאדהאמ"צ) קלב, ב. ובכ"מ.

וימי הפורים האלה

ז

כמו"כ כבי' התקשרות או"א"ס ב"ה עם עולמות ונש"י שהם כמו שני חצאים וכמ"ש כ"ס³⁸ חלק הוי' עמו כמ"ש במ"א³⁹ בד"ה הנה אנכי כורת ברית (דשנת י"ט), וע"י שמבררים טורי דפרודא ע"י נעשה העלי' ביותר כי יתרון האור מתוך החושך דוקא, וכמו שארז"ל מקום⁴⁰ שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים כו' וע"י נעשה ריחי' בגדיו ריח בוגדיו כמ"ש במ"א. ולכן על הר סיני נאמר פ"א אנכי⁴² ה' אלקיך, אבל על הרי גבנונים, הם הר תבור וכרמל, נאמר על הר תבור ב"פ אנכי כמ"ש דבורה אנכי⁴² לה' אנכי אשירה, ובכרמל נאמר ב"פ⁴⁴ ה' הוא האלקים כו', והיינו כי יתרון האור כו'. וזהו ג"כ ענין אתה⁴⁵ גיבור לעולם אד', פי' אד' הוא ל' אדון, וכדי שיהי' בחי' אדון נמשך מבחי' אתה גיבור ש' אגל"א כו'. להיות מחי' מתים בירור הנצוצות (שז"ע לא⁴⁶ גלו ישראל אלא כדי להוסיף כו'), ורב להושיע שבחי' רב הוא כמו כל⁴⁷ רב מבבל שהוא רבוי טורי דפרודא, ומבחי' רב יהי' להושיע כו' (בחי' שע"ה נהורין כו').

[ד] ובכ"ז⁴⁸ יובן ענין אחשוורוש, דתיבת אחשוורוש⁴⁹ הוא אחש ורוש, פי' אחש ל' יהירות כמו וחס עתידות למו, וכמו חושה⁵⁰ לעזרתי, וכמו בעתה⁵¹ אחישנה, והיינו כי ענין המהירות הוא כמו ריצת הצבי היא במהירות מאד שהוא קל ברגליו, והיינו כי בגלות צריך להיות נמשך ממקום גבוה מאד כנ"ל ונמשך ע"י הצבי דוקא שהוא קל ברגליו, וזהו אחש ל' מהירות כו', (ופי' בעתה אחישנה היא הריצה מלמטלמ"ע כמו ברח דודי), ורוש יש בו ב' פי' האחד הוא מל' ענבימו⁵² ענבי רוש אשכלות מרורות למו, שהוא בחי' מרירות על ריחוק השכינה בגלות שהיא מלובשת בע' שרים, וזהו בשמץ⁵³ המור, שמן הוא בחי' חכמה, המור כשהיא במרירות על ההתלבשות בע' שרים, וגם פי' רוש הוא מל' רש ועושר, וכמו ולרש⁵⁴ אין כו'.

(47) כל רב מבבל: פסחים פו, ב. ראה סה"מ

תש"ח ע' 121. וש"נ. וראה תו"א מג"א (הוספות) קיז, ג ואילך.

(48) ובכ"ז יובן: מכאן עד שו"ה וז"ע אחר ורש (בעמוד הבא). נמצא ג"כ בסה"מ תכ"ז ע' רט.

(49) אחשוורוש הוא אחש ורוש: הובא במאו"א א, קפב. וראה גם בנהסמן בסה"מ מלוקט ח"ה ע' קצג הערה 45.

(50) חושה לעזרתי: תהלים ע, ב.

(51) בעתה אחישנה: ישעי' ס, כב.

(52) ענבימו ענבי רוש: האזינו לב, לב (ובפרש"י).

(53) בשמן המור: אסתר ב, יב.

(54) ולרש אין: שמואל-ב יב, ג.

(38) כי חלק ה' עמו: האזינו לב, ט.

(39) במ"א בד"ה הנה אנכי כורת ברית (דשנת י"ט): נדפס באוה"ת שמות (כרך ח') ע' ג'קטו.

(40) מקום שבעלי תשובה עומדים: ראה ברכות לד, ב.

(41) ריח בגדיו ריח בוגדיו: תולדות כז, כז. ב"ר פס"ה כב. ובכ"מ.

(42) אנכי ה' אלקיך: יתרו כ, ב.

(43) אנכי לה' אנכי אשירה: שופטים ה, ג.

(44) ב"פ ה' הוא האלקים: מלכים-א יח, לט.

וראה תורת שמואל תרכ"ז ע' רט. – כמו שפי' רש"י ז"ל רס"י ה' דשופטים בשם מדרש אגדה.

(45) אתה גיבור לעולם אד': תפלת העמידה.

(46) לא גלו ישראל: פסחים פו, ב.

וזהו ההפרש בין אות ריש לאות דל"ת, שהדל"ת הוא ג"כ לשון דל מלשון דלות⁵⁵ ולי יהושיע, אך הנה בדלות יש מדריגות כמו הקרבנות שיש⁵⁶ קרבן דלי' ויש קרבן דלי דלות, שהוא בחי' דלות ביותר וזהו בחי' ריש, כי תמונת הדלת יש לה יו"ד מאחריה משא"כ הרי"ש הוא עגול, והיינו כי היו"ד רומז לבחי' יו"ד⁵⁷ זעירא דפינחס שהוא בחי' כל⁵⁸ בשמים ובארץ שהוא בחי' השפעת היסוד למל', ואזי היא נק' דל (משא"כ כשמקבלת מת"ת נק' עשיר), אבל הרי"ש הוא עגולי שאין בו יו"ד כלל, והיינו כאשר המל' מלובשת בע"ס בגלות, וזהו ולר"ש אין כל שהוא בחי' חוסר כל שחסר בחי' כי כל בשמים ובארץ בכל. וזהו⁵⁹ כענין ונהר יחרב ויבש שארז⁶⁰ יחרב בבית ראשון ויבש בכ"ש, שפי"ו יחרב כשיש עדיין מים רק אינו כמו שהי' קודם ואעפ"כ נשאר רשימה כו', אבל יבש הוא שנתביש⁶² לגמרי כנ"ל, וז"ע אחר ורש כו', ואחשורוש⁶³ גדל את המן שהי' כורע עמלק, ואמר ישנו עם אחד פי' הגם שהם עם אחד עכ"ז ישנו שהם בבחי' שינה כו', מפורז ומפורד בין העמי' במח"ז הטורדות, והנס הי' מפני שהי' לב ישראל במס"נ⁶⁴ כל השנה, וזהו מה⁶⁵ ראו על ככה ומה הגיע אליהם, פי' ככה כי כה הוא בחי' בצלמינו⁶⁶ כדמותינו, וככה בבי' כפי"ן הוא כאשר המל' מלובשת בבי"ע, ואעפ"כ מ"ה בחי' ביטול במציאות הגיע אליהם לכאור"א שהי' במס"נ כל השנה ועי"ז הי' הנס.

[ה] ומעתה יובן מה שמגלת אסתר לא תבטל, כי המגלה פעם נק' ספר ופעם נק' אגרת, פי' ספר הוא כאשר כותבין לקיום, משא"כ האיגרת הוא רק

- 55 דלותי ולי יהושיע: תהלים קטז, ו.
 56 שיש קרבן דלי' ויש קרבן דלי דלות: ראה כריתות י, ב. ובכ"מ.
 57 יו"ד זעירא דפינחס: ראה זח"ג נו, ב. פירוש המלות (לאדהאמ"צ) עח, ב.
 58 כל בשמים ובארץ: דברי הימים א כט, יא.
 59 וזהו כענין ונהר יחרב ויבש: ישעי' יט, ה. איוב יד, יא. ראה ג"כ לקו"ת במדבר יג, סע"ג. אוה"ת ואתחנן ע תכז. שה"ש (כרך א) ע' קל. סה"מ תרכ"ט ע' רצה.
 60 שארז"ל יחרב בבית ראשון: בסה"מ תרכ"ט ע' שעט: ופי' בזהר יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני. וראה זהר בהקדמה ו, ב. זח"א כו, א.
 61 שפי"ו יחרב כשיש עדיין מים: ראה פרש"י נח ח, יג: חרבו, נעשה כמין טיט שקרמו פניה של מעלה, ושם יד: יבשה: נעשה גריד כהלכה. וראה גם סה"מ תרכ"ט ע' רצה.
 62 שנתיבש לגמרי כו': בתורת שמואל
- תרכ"ז שם ע' רי מוסיף הגיה: וע' בזח"א ד"ו דיבש הוא יותר מיחרב וכמו"כ יובן ההפרש בין רי"ש לדלי"ת, והגם שאחשורוש הי' קודם בית שני, מ"מ זהו רק לדוגמא שכמו ההפרש בין יחרב ליבש כמו"כ ההפרש בין דלי"ת לרי"ש. [בשולי הגליון שם בגוכ"ק אדמו"ר מהר"ש]: בענין יחרב ויבש שלפנ"ז ענין יבש הוא כמו רש, והלא אחשורוש הי' בחורבן בית ראשון, שדריוש השני שנק' כורש ודריוש וירתחשסתא בנו בית שני שזהו הי' אחר אחשורוש, וצ"ל שזהו רק לדוגמא שההפרש בין רי"ש לדל"ת, זהו כמו ההפרש בין יחרב ויבש.
 63 ואחשורוש גדל את המן: ראה אסתר ג, א.
 64 במס"נ כל השנה: ראה גם תו"א מג"א צו, א.
 65 מה ראו על ככה: ראה אסתר ט, כו.
 66 בצלמינו כדמותינו: בראשית א, כו.

וימי הפורים האלה

ט

לפי שעה שלאחר שקורין האיגרת א"צ להאיגרת כו', ועד"ז יובן מה שהתורה שנק' ס"ת היא נצחית כמ"ש קול גדול ולא יסף ולא פסוק כנ"ל.

ויובן בהקדם מפני מה הנביאי' והכתובי' עתידים להבטל, כי ע"פ פשוט ענין הנביאי' היו שהוכיחו את ישראל שילכו בדרך ה', אך לע"ל נא' ומלאה⁶⁷ הארץ דיעה כו' וכתי' ואת⁶⁸ רוח הטומאה אעביר כו' לכן לא יהי' צריכי' לתוכחה כו', וע"פ הסוד, הנה שורש הנביאי' הוא בחי' נו"ה שהם בחי' כליות יועצות איך להשפיע, והיינו שהנביאי' היו ממוצעי' בין ש' הוי' לישראל שהיו שומעין דבר ה' ואומר' לישראל, וזהו בחי' למודי⁶⁹ הוי' שהיו לומדים את ישראל דרך הוי', וכמו שאמר ישעי' ה'⁷⁰ אלקי' נתן לי לשון לימודים היינו בחי' למודי הוי', אבל לע"ל נא' וכל בניך למודי הוי' שכל ישראל יהי' למודי הוי', ולא⁷¹ ילמדו איש את רעהו כו', לכן הנביאי' והכתובי' יתבטלו כי לא יהי' צריכי' לנביאי' כו' כי כולם ידעו אותי כו', משא"כ התורה לא תבטל, כי הנה כתי' ונהר יוצא מעדן ופי"ז⁷² בזהר יוצא תמיד בלי הפסק כמו הנהר היוצא מן המעין והמעין נובע מהמקור תמיד בלי הפסק שתמיד יוצאין מים חדשים מן המקור למעין ומהמעין לנהר בלי הפסק ועד"ז הוא בחי' התורה ששרשה מבחי' עדן שהוא בחי' מבוועא דלא פסיק מימי לעלמין שתמיד נמשך הארות חדשות עד אין סוף, ולכן גם לע"ל לא תבטל כי יומשך הארות חדשות, כי בחי' זו היא רזא דא"ס, וזהו קול גדול שנמשך מבחי' גדולת הוי' ולגדולתו⁷³ אין חקר, ולכן לא יסף פי' לא פסק בחי' מבוועא דלא פסיק מימי לעלמין ולא כמו נהרות⁷⁴ המכזבין שפסולין לקידוש מי חטאת, כי כדי לטהר מטומאת מת כנ"ל נמשך מבחי' מים חיים מבוועא דלא פסק כו'.

והנה מגילת⁷⁵ אסתר ג"כ לא תבטל לע"ל כי הנה אסתר היא בחי' מ"ש ואנכי⁷⁶ הסתר אסתיר פני ביום ההוא פי' ביום ההוא הוא בחי' עלמא דאתכסי' ולע"ל כתי' ואמר⁷⁷ ביום ההוא הנה אלקינו זה וזהו ג"כ טעם למה שהנביאים יבטלו לע"ל כי כל⁷⁸ הנביאים נתנבאו בכה רק משה נתנבא בזה, ולע"ל יהי' בחי' זה ומילא יתבטלו הנביאים (כי שרגא⁷⁹ בטיהרא כו'), ולא עוד שיהי' מבחי' הוא בחי' זה כמ"ש ביום ההוא הנה אלקינו זה כו', אך הנה אסתר הוא בחי' הסתר אסתיר ביום ההוא שאפי' מבחי' יום ההוא הוא ג"כ מוסתר בחי' סתדכ"ס שסתום אפי'

67 ומלאה הארץ דיעה: ישעי' יא, ט.
68 ואת רוח הטומאה אעביר: זכרי' יג, ב.
69 למודי הוי': ישעי' נד, יג.
70 ה' אלקי' נתן לי: ישעי' נ, ד.
71 ולא ילמדו איש את רעהו: ירמי' לא, לג.
72 ופי' בזהר יוצא תמיד: זח"ב צ, א.
73 ולגדולתו אין חקר: תהלים קמה, ג.
74 נהרות המכזבין: פרה פ"ח מ"ט.
75 מגילת אסתר ג"כ לא תבטל: נסמן לעיל בתחילת המאמר.
76 ואנכי הסתר אסתיר: וילך לא, יט.
77 ואמר ביום ההוא הנה אלקינו: ישעי' כה, ט.
78 כל הנביאים נתנבאו בכה: ספרי ופרש"י מטות ל, ב.
79 שרגא בטיהרא: חולין ס, ב.

מבחי' סתימין ע"ד כ"י⁸⁰ גאה גאה כו' כמ"ש במ"א, ולכן גם לע"ל לא תבטל כו', ולכן נק' ספר כמ"ש ונכתבו⁸¹ בספר כי הוא נצחית, וזהו מ"ש וקבל⁸² היהודים וארז"ל וקבל ל' יחיד שמשוה קיבל המגלה מסיני, שהיא ג"כ בחי' קול גדול ולא יסף שפ"י לא פסק כו'. וגם ההלכות אינם בטלים לע"ל כי הלכות הם הליכות עולם ל' נצחיות כמ"ש בתורה וחיי⁸³ עולם נטע בתוכינו שפ"י ל' נצחית כו', וכמ"ש ואתה⁸⁴ מרום לעולם הוי' שבחי' עולם ל' נצחית נמשך מבחי' מרום כו'. וזהו כמשרז"ל ע"פ⁸⁵ שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל שם ה' גדולה לאה שגדולה במתנותי' כהונה לעולם מל' בית דוד לעולם שהיא נצחי', שנמשך מבחי' גדול כו', משא"כ ה' קטנה רחל קטנה במתנותי' מל' יוסף לפי שעה שאול לפי שעה כו'. וזהו משארז"ל בשלשה⁸⁶ ספרים ברא הקב"ה כו' בספר ובסופר כו' ספר הוא בחי' ס"ת תושב"כ שאינה בטלית לעולם וסופר הוא בחי' הלכות שעריבין⁸⁷ עלי ד"ס יותר מיינה של תורה, שהם ג"כ לעולם כו'.

ומעתה יובן מה שהמגלה⁸⁸ נק' אגרת כי הנה כל ההמשכות שהיו בזמן הגלות הי' רק לפי שעה שלפי שעה נתלבשה השכינה בגלות בבל כמ"ש ושמתי⁸⁹ כסאי בעינים, ולכן הי' דוגמא למעלה כבי' פרס ומדי הנה פרס הוא מל' הלא⁹⁰ פרס לרעב לחמך שהלחם צריכים לפררו לפרוסות עד שיהי' ראוי לאכילה שזהו בחי' או"פ ומדי הוא מל' מדוי' בד שהוא בחי' לבושי' אור מקיף וז' הנערות הם דוגמת ז' היכלות דנוק, וז' הסריסים הם ז' היכלות דדכורא, וז' השרים הרואים את פני המלך הוא בחי' היותר גבוה שלפי שעה הי' גלות השכינה בשר בבל עד שהי' כל הבחי' הנ"ל דוגמת כמ"ש למעלה כו', אך אחר הנס נסתלקו כל הבחי' הנ"ל לשרשן ולכן נק' אגרת כמו האגרת שהיא לפי שעה כו', ואעפ"כ נק' ספר הגם כי אסתר היתה מרחל שהיא ה' קטנה אעפ"כ יש בה ג"כ בחי' ספר כני"ל שלא תבטל לע"ל, ובכל פורים נמשך הארה מבחי' הנ"ל ונשאר כח לנש"י על מס"נ, לכן ימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף שפ"י לא פסק כו'.

(86) בשלשה ספרים ברא הקב"ה: ראה ס"י פ"א מ"א. (87) שעריבין עלי ד"ס: ראה ע"ז לה, ב. (88) שהמגלה נק' אגרת: מגילה יט, סע"א. וראה רמב"ם הל' מגילה פ"ב הי"א. (89) ושמתי כסאי בעינים: ירמ"י מט, לח. (90) הלא פרס לרעב לחמך: ישע"י נח, ז. (91) מדו בד: צו ג, ג.	(80) כי גאה גאה: בשלח טו, א. כא. (81) ונכתב בספר: אסתר ט, לב. (82) וקבל היהודים וארז"ל וקבל ל' יחיד: אסתר ט, כג. ראה ראב"ע ופי' האלשיך עה"פ. תו"א מג"א צו, סע"ד ואילך. (83) וחיי עולם נטע: נוסח ברכת התורה. ועוד. (84) ואתה מרום לעולם: תהלים צב, ט. (85) ע"פ שם הגדולה לאה: ויצא כט, טז.

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקנית

מרת חוה ע"ה

גורארי'

בת אדמו"ר הרב אברהם יהושע העשיל מקאפישיניץ

אשת חבר שעמדה במסירות נאמנה על יד בעלה

הרה"ח הרה"ת ר' שניאור זלמן ע"ה

שפעל כל ימיו למלאות רצונותיהם הק'

ונאמן ביתם של רבותינו הקדושים

כ"ק אדמו"ר אדמו"ר מהוריי"צ

וכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מגזע תרשישים הצדיקים הרבנים הקדושים

האוהב ישראל מאפטא ור' לוי יצחק מבארדיטשוב

דער הייליגער רוזינער

ולמעלה בקודש המגיד הגדול ממעזריטש

ומעוד גדולי תלמידי הבעש"ט

זצוקלה"ה

נפטרה בשם־טוב עש"ק אחר חצות

כ"ד אדר, ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי ולזכות משפחתה שליט"א